

פֶּרֶק א

וּפְרָשִׁיו מִרְחוֹק יָבֹאוּ - ואף כשיבואו פרשיו
מִרְחוֹק,
יַעֲפוּ, כְּנֶשֶׁר חָשׁ לֶאֱכֹל - יעופו במהירות על
האוייב, כנשר, הממהר לאכול.
ט. כֹּלָה, לְחַמֵּס יָבֹוא - כל רצונו, הוא לחמוס
ולקחת שלל וביזה,
מִגַּמַּת פְּנִיָהֶם קָדִימָה - מגמת פניו, היא לשוב
לארצו שבצד מזרח, ולכן, מחריבים הערים
שכבשו,
וַיֵּאֶסֶף כְּחוֹל שָׁבִי - ואוסף שבויים רבים, כחול
הים.
י. וְהוּא - והוא נ"נ,
בְּמַלְכִים יִתְקַלֵּס - על מלכי העמים, מדבר בלעג
ובבזיון,
וְרִזְנִים מִשְׁחָק לוֹ - ועל הרוזנים (שרים) שוחק
(צוחק) ולועג,
הוּא לְכָל מִבְצָר יִשְׁחָק - לועג לכל ערי המבצר,
שבקלות רבה יכבוש אותם,
וַיִּצְבֹּר עֵפֶר וַיִּלְפָּדָה - וכך הוא באמת, שצובר
עפר ממול חומת המבצר וכובש אותו.
יב. אֵז - כשרואה נ"נ את הצלחתו הרבה,
חֵלֶף רוּחַ וַיַּעֲבֹר - חולפת ועוברת עליו רוח
גאוה,
וְאָשָׁם - ועוד אשמה יש בו, בני"נ,
זו כחו לאלהו - שאומר נ"נ: אלוהי (הע"ז), נתן
לי את כוחי הרב.
יג. הֲלוֹא אַתָּה מִקְדָּם ה' אֱלֹהֵי - הלא אתה ה'
אלוקינו מקדם (מאז היותנו לעם),
קָדְשִׁי - ואתה הוא שישאל מקדשים לאלוקים
עליהם,
לֹא נִמְוֹת - אנא, אל תמיתנו ביד בבל,
ה', לְמִשְׁפָּט שְׁמֹתוֹ - ה', הלא שְׁמֹת את נ"נ,
שיעשה בנו משפטך,
וְצוּר, לְהוֹכִיחַ יִסְדָּתוֹ - ואתה ה', שחזק כְּצוּר
(סלע), העמדת בחוזק את בבל, להוכיח וליסר
אותנו. (אך לא לכלות אותנו לגמרי).
יד. טְהוֹר עֵינַיִם מִרְאוֹת רַע - אך אתה ה', עיניך
טהורות, ולא יכולות לראות דבר רע,
וְהַבֵּיט אֶל עֵמֶל לֹא תוֹכַל - ולהביט על דבר רשע,
לְמָה תִּבְיֵט בּוֹגְדִים - אי"כ, מדוע תביט על מעשי
בבל, הבוגדים ומורדים בך,
תַּחֲרִישׁ, בְּבַלְעַ רְשָׁע צְדִיק מִמֶּנּוּ - ושותק אתה,
כשבבל משחיתים את ישראל - הצדיקים מהם.
יד. וַתַּעֲשֶׂה אָדָם, כְּדָגֵי הַיָּם, כְּרִמְשׁ לֹא מִשָּׁל בּוֹ
- ועשית, שכל האדם והעמים, הפקר לפני נ"נ,
כדגי הים וכרמש האדמה שאין להם מושל להגן
עליהם.

א. הַמֶּשָׂא - הנבואה,
אֲשֶׁר חִזָּה חִבְקוּק הַנְּבִיא:
ב. עַד אָנָּה ה' שׁוֹעֲתִי וְלֹא תִשְׁמָע, אֲזַעֵק אֱלֹהֶיךָ
חָמָס וְלֹא תוֹשִׁיעַ - עד מתי ה', אצעק על החמס,
שעושים בבל לישראל, ולא תשמע צעקתי.
ג. לְמָה תִּרְאֵנִי אָנוּן - מדוע אראה אנשי אָנוּן,
(אנשי רשע),
וְעֵמֶל תִּבְיֵט - ואנשי עמל (רשע), אתה ה', מביט
ורואה,
וְשׁוֹד וְחָמָס לִנְגְדִי - ונגד פני, שוד וחמס (גזל),
וְיִהְיֶה רִיב, וּמִדּוֹן יִשָּׂא - והריב והמדון, מתקיים
ביד הרשע. (ואינם נענשים)
ד. עַל כֵּן תִּפּוּג תּוֹרָה - לכן, (כשרואים את הצלחת
הרשעים) עוזבים ישראל את התורה,
וְלֹא יֵצֵא לְנִצַּח מִשְׁפָּט - שרואים, שזמן רב לא
יוצא משפט הרשעים לאור, ואינם נענשים,
כִּי רָשָׁע מִכְתִּיר אֶת הַצְּדִיק - כי הרשע (נ"נ),
מקיף ומסובב את הצדיק להרע לו, (מכתיר - ככתר
המסובב את הראש)
עַל כֵּן, יֵצֵא מִשְׁפָּט מֵעֵקֶל - לכן, המשפט עקום
ומעוות.
ה. רְאוּ בְּגוֹיִם וְהַבֵּיטוּ - ראו ישראל, את נ"נ,
הכובש את כל העמים,
וְהִתְמַהוּ תִמְהוּ - והשתוממו, על רוב גדולתו
ונצחונותיו הרבים,
כִּי פִעַל פִּעַל בִּימִיכָם - כי פעולותיו של נ"נ,
(נצחונותיו הרבים) בימיכם תהיה,
לֹא תֵאֱמִינוּ כִּי יִסְפָּר - כי אף אם אספר זאת
לכם, לא תאמינו, עד שתראו זאת בעיניכם.
ו. כִּי הִנְנִי מְקִים אֶת הַכְּפָשָׁדִים - כי הנה, אני
מקים את בבל, ומרום אותם על כל העמים,
הַגּוֹי הַמָּר וְהַנְּמָהָר - עם, מר נפש (אכזרי), וממהר
במעשיו בלא ישוב הדעת,
הַהוֹלֵךְ לְמִרְחָבֵי אֶרֶץ, לְרִשְׁתַּת מִשְׁכָּנֹת לֹא לוֹ -
שבכל מרחבי העולם, ילך נ"נ, לכבוש ולירש
מקומות שאינם שלו.
ז. אֵיִם וְנוֹרָא הוּא - מאיים ומפחיד את הבריות,
מִמֶּנּוּ - מהבבלים לבדם, יצאו מלכים ושופטים,
(בלא עזרת עם אחר),
מִשְׁפָּטוֹ - שישפטו את העמים,
וּשְׂאֵתוֹ יֵצֵא - ויתנשאו בממשלתם עליהם.
ח. וְקָלוּ מִנְּמָרִים סוּסִיוֹ - סוסיו, מהירים יותר
מנמרים,
וְחָדוּ, מִזְאֲבֵי עָרֵב - ושיניהם חדות יותר, משיני
הזאבים כשיוצאים לטֶרֶף לעת ערב, (שלוֹב וְעֹבוֹם
ממהרים לטרוף)
וּפְרָשָׁיו פְּרָשָׁיו - ופרשיו של נ"נ, הולכים ומתרבים
מיום ליום, (שאינם נופלים במלחמה),

וְצַדִּיק, בְּאִמּוֹנָתוֹ יִחְיֶה - אֵךְ הַצַּדִּיק, חֵי
בְּאִמּוֹנָתוֹ בְּה', וּמֵאִמִּין כִּי יוֹם הַמוֹכֵן לְגֹאֲלוֹהַ
מֵאֵת ה'.

ה. וְאֵף כִּי הֵיִן בְּגֵד - וְאֵף אִישׁ הַמִּשְׁתַּכַּר בֵּינָן,
וּבּוֹגֵד אֵף בְּאִנְשֵׁי שְׁלוֹמוֹ, (נ"נ שֶׁהִיָּה מְרַבֵּה בְּשִׁתִּיית יַיִן),
גְּבֹר יֵהִיר - אִישׁ הַמִּתְגַּאֵה וְגַס רוּחַ,
וְלֹא יִנָּה - וְלֹא יוֹשֵׁב בְּנֹהוּ, בְּמִקּוֹמוֹ, וְיוֹצֵא
לְרֶשֶׁת אֲרָצוֹת הָעַמִּים,

אֲשֶׁר הִרְחִיב בְּשֵׂאוֹ, נִפְשׁוֹ - מֵרַחֵיב וּמִגְבִּיר אֵת
רְצוֹנוֹ וְתַאֲוָתוֹ, לְכַבּוֹשׁ אֵת כָּל הָעוֹלָם, כַּקֶּבֶר,
הַבוֹלֵעַ אֵת כָּל בְּאֵי עוֹלָם,

וְהוּא כְמוֹת, וְלֹא יִשְׁבַּע - וְדוֹמָה הוּא לְמוֹת, שֶׁלֹּא
שָׁבַע לְעוֹלָם, מִלְּקַחַת אֵת כָּל בְּעֵלֵי הַחַיִּים,

וְיִאֲסֹף אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם, וְיִקְבֹּץ אֵלָיו כָּל הָעַמִּים -
כֵּךְ נ"נ, אוֹסֵף וְכוֹבֵשׁ אֵת כָּל הָעַמִּים, לְהִיּוֹת תַּחַת
מִמְשַׁלְתּוֹ.

ו. הֲלוֹא אֵלֶּה כָּלָם - הֲלֹא כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים, שִׁירָאוּ
מִפְּלֹתוֹ,

עֲלֵיו - עַל נ"נ,

מִשָּׁל יִשְׂאוֹ וּמְלִיצָה חֵידוֹת - יִשְׂאוֹ בְּנִפְּלֹתוֹ,
מִשָּׁל, מְלִיצָה וְחֵידוֹת (מִשְׁלֵים),

לו - עֲלֵיו,

וְיֹאמְרוּ - וְיֹאמְרוּ בְּמִשְׁלָם וּבְמִלִּיצַתְם:

הוּא הַמְּרַבֵּה לֹא לוֹ - אוֹי לְזֶה, שֶׁהִיָּה מְרַבֵּה
נִכְסִים - שְׂאִינָם שְׁלוֹ,

עַד מָתִי - עַד מֵתִי חֲשַׁב בְּלִבּוֹ, שִׁיתְקַיִּימוּ בִידּוֹ,
וּמִכְּבִיד עֲלָיו עֲבָטִיט - וּמִכְּבִיד עַל עֲצָמוֹ פֶּשַׁע רַב,
כְּמִשָּׂא עֵבֶה שֶׁל טִיט.

ז. הֲלוֹא פָּתַע, יְקוֹמוּ נִשְׁכִּיף - הֲלֹא פִּתְאוּם,
יְקוּם עֲלֶיךָ אוֹיֵיב - שִׁלְשָׁךְ אוֹתְךָ,

וְיִקְצוּ מִזְעִזְעֶיךָ - וְיִתְעוֹרְרוּ מִשְׁנַתְם, הַמְזַעְזָעִים
אוֹתְךָ מִשְׁלוֹתְךָ,

וְהִיִּית לְמִשְׁשׁוֹת, לְמוֹ - וְתִהְיֶה לְהֵם לְמִרְמַס
בְּרַגְלֵיהֶם.

ח. כִּי אֵתָה שְׁלוֹת גּוֹיִם רַבִּים - בַּעֲבוּר שֵׁאתָה
לְקַחַת שְׁלָל מֵעַמִּים רַבִּים,

יִשְׁלֹךְ, כָּל יֵתֵר עַמִּים - יִקְחוּ מִמֶּךָ שְׁלָל, מִי
שְׁנוֹתֵר מִן הָעַמִּים,

מִדְּמֵי אָדָם, וְחֲמִס אֶרֶץ - מִפְּנֵי הַדְּמִים שֶׁשָׁפַדְךָ,
וְהַחֲמִס שֶׁגִזַּלְךָ,

קָרְיָה וְכָל יִשְׁבֵי בָהּ - שַׁעֲשֵׂה בְּעָרִים וּבִישׁוּבֵיהֶם.

טו. כָּלָה - אֵת כָּל הָעַמִּים,

בְּחִכָּה הַעֲלָה - לוֹכֵד נ"נ, כַּדִּיג הַמַּעֲלָה בַּחֲכֵתוֹ
אֵת דְּגֵי הַיָּם,

יִגְרְהוּ בְּחֶרְמוֹ, וְיִאֲסִפְהוּ בְּמִכְמֶרְתּוֹ - אוֹסֵף אֵת
הָעַמִּים, כַּדְּגִים הַנִּיּוֹצָדִים בְּרֶשֶׁת הַדִּיג,

(חֶרְמוֹ, מִכְמֶרְתּוֹ - רֶשֶׁת לְלַכּוֹד אֵת דְּגֵי הַיָּם).

עַל כֵּן יִשְׁמַח וְיִגִּיל - לְכֵן, שִׂמַּח הוּא בְּהַצְלַחְתּוֹ.

טז. עַל כֵּן יִזְבַּח לְחֶרְמוֹ, וְיִקְטֹר לְמִכְמֶרְתּוֹ - לְכֵן,
זוֹבַח נ"נ לְעִיזֵי שְׁלוֹ, שֶׁהִיא כְּבִיכּוֹל, כּוֹבֶשֶׁת לְפָנָיו
אֵת כָּל הָעַמִּים בְּחֶרְמוֹ וּבְמִכְמֶרְתּוֹ.

כִּי בְּהִמָּה, שְׁמֹן חֶלְקוֹ - כִּי תוֹלָה אֵת חֶלְקוֹ הַשְּׁמֹן
וְהַטּוֹב, בְּזִכּוֹת הָעִיזֵי שְׁלוֹ,

וּמֵאֲכָלוּ בְּרָאָה - וּבְזִכּוֹת הָעִיזֵי, מֵאֲכָלוּ מֵאֲכַל
שְׁמֹן. (שְׁכוּבֵשׁ עַמִּים רַבִּים, וּמִתְעַשֵּׂר עוֹשֵׁר רַב).

יז. הַעַל כֵּן, יִרִיק חֶרְמוֹ - הַאֲמַנָם בְּזִכּוֹת הָעִיזֵי
שְׁלוֹ כּוֹחוֹ רַב, וּמְרוֹקֵן אֵת הַשְּׁלָל מֵהֶרֶשֶׁת !?

וְתִמִּיד לְהַרְג גּוֹיִם לֹא יִחְמוֹל - שְׂאִינוֹ חוֹמֵל עַל
הַגּוֹיִים מִלְּהַרְגֵם !? (וּמִדּוֹעַ תּוֹסִיף ה', לִתֵּת לוֹ כּוֹחַ לְהִרְעֵ !?)

פֶּרֶק ב

א. עַל מִשְׁמֶרְתִּי אֶעֱמְדָה, וְאֶתְיַצְּבֶה עַל מְצוֹר,
וְאֶצְפֶּה לְרֵאוֹת מֵהַ יַדְּבַר בִּי, וּמֵהָ אֲשִׁיב עַל
תּוֹכְחָתִי - כְּשׁוֹמֵר, הָעוֹמֵד וְצוֹפֶה עַל מִשְׁמֶרְתּוֹ,
עוֹמֵד אֲנִי לְרֵאוֹת מֵהַ יֵשִׁיב ה' עַל טַעֲנַתִּי בַּדְּבַר
הַצְּלַחַת הַרְשָׁעִים.

ב. וַיַּעֲנֵנִי ה' וַיֹּאמֶר - תִּשׁוּבָה עַל דְּבָרִי,
כְּתוֹב חֲזוֹן - כְּתוֹב מֵרֵאָה הַנְּבוּאָה שֶׁאֲרָאָה לְךָ,

וּבְאֵר עַל הַלְּחוֹת - וּבְאֵר אוֹתוֹ הַיֵּטֵב,
לְמַעַן יֵרוּץ קוֹרָא בּוֹ - כַּדִּי שִׁיּוּכֵל הַקּוֹרָא, לְרוּץ
בְּקִרְיָאתוֹ וּלְהַבִּינוֹ.

ג. כִּי עוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד - חֲזוֹן זֶה, יָבוֹא בְּמוֹעֵד
הַמוֹכֵן לוֹ,

וְיִפַּח לְקָץ - וְחֲזוֹן זֶה, יִדְבַר עַל הַקָּץ הָעֵתִיד
לְבוֹא, (עַל מִפְּלַת בְּבַל מִקֶּץ 70 שְׁנוֹת הַגְּלוּת),

וְלֹא יִכָּזֵב - וְלֹא יִשְׁקַר הַחֲזוֹן, וּבֹא יָבוֹא,
אִם יִתְמַהֲמַה חִפָּה לוֹ, כִּי בֹא יָבֹא - אֵף אִם

יִתְעַכֵּב, חִכָּה לוֹ, כִּי בֹא יָבוֹא,
לֹא יִאֲחֹר - וְלֹא יֵאֲחֹר מִמוֹעֵדוֹ הַמוֹכֵן לוֹ.

ד. הִנֵּה עֹפְלָה - הִנֵּה הַמְּחֻזָּק נִפְשׁוֹ, לְחַשֵּׁב אֵת
הַקָּץ, (כְּמוֹ: "...וַיַּעֲפִלוּ לְעֵלּוֹת אֶל רֹאשׁ הָהָר", בְּמִדְּבַר יֵד' מִד')

לֹא יִשְׁרָה נִפְשׁוֹ בּוֹ - נִפְשׁוֹ, אִינֶה יִשְׂרָה וּשְׁקֻטָה,
אֲלֵא מִתְּאוּהַ לְרַדּוֹף עוֹד וְעוֹד, וְסוֹפֵם שְׁגוֹרְמִים

עַל הָרַעָה לְבוֹא עֲלֵיהֶם,

תִּסְוֹב עֲלֶיךָ פֹּסֵי יָמִין ה' - מימין ה', תסובב כוס
 הִתְרַעְלָה אֲלֶיךָ, וְתִשְׁתֶּה מִמֶּנָּה,
וְקִיֵּקְלוּ, עַל כְּבוֹדְךָ - על כבודך, יבוא קיא (דבר
 מאוס) וקלון, בושה.
יִז. כִּי חֲמִס לְבַנּוֹן, יִכְסֶּךָ - העונש, על החמס
 שגזלת בא"י, (בלבנון), יכסה אותך,
וְשֹׁד בְּהִמּוֹת יַחֲתִינוּ - והשוד שעשית ביושבי
 הָאָרֶץ, יביא עֲלֶיךָ שֹׁבֵר, (היער בלבנון נמשל לא"י,
 והבהמות שבו - לבני"י)
מִדְּמֵי אָדָם וְחֲמִס אֶרֶץ, קָרְיָה וְכָל יוֹשְׁבֵי בָּהּ -
 בגלל הדם ששפכת, והחמס שעשית בעיר
 ירושלים וביושביה.
יח. מָה הוֹעִיל פֶּסֶל - מה הועיל, הפסל למלך
 בבל, ביום צרתו ?
כִּי פֶסֶל יִצְרוּ - שפסל ועשה אותו יוצרו,
מִסִּכָּה - ומה הועילה לו, המסכה (פסל ממתכת)
 שִׁנְדָּךְ,
וּמִוֹרָה שֶׁקָּר - ומה הועיל לו, בהן העי"ז, המלמד
 שקר לעבוד לפסל ?
כִּי בָטַח יִצַר יִצְרוּ עֲלָיו - שהאומן עצמו, היוצר
 אותו בוטח בו,
לַעֲשׂוֹת, אֱלִילִים אֱלֹמִים - שעושה אלילים שלא
 יענו לעובדים הקוראים להם.
יט. הוּא, אָמַר לַעֲצָ, הַקִּיצָה - אוי, על האומר
 לפסל העשוי עץ - הקיצה מנתך ושמע דברי,
עוֹרִי, לְאָבֹן דּוֹמָם - ולפסל מאבן, אומר
 התעוררי ושמעי דברי,
הוּא יוֹרָה - וכי הוא (הפסל הדומם), יוכל ללמד
 אתכם דבר מה !?
הִנֵּה הוּא תְּפֹשׂ זָהָב וְכֶסֶף - הלא הוא תפוס
 מסביבו ומצופה בכסף וזהב,
וְכָל רוּחַ, אֵין בְּקִרְבּוֹ - ורוח חיים - אין בו.
כ. וְה', בְּהִיכַל קִדְשׁוֹ - אך ה' השוכן בהיכלו,
 (בבהמ"ק)
הִס מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ - שותקים מיראתו, כל
 יושבי הארץ.

ט. הוּא בָּצַע בָּצַע רָע, לְבֵיתוֹ - אוי על נ"י, העושק
 ממוון העמים, לבנות בו את ביתו, (והבצע גורם רעה,
 שמשום כך - יכרת ביתו)
לְשׁוֹם בְּמָרוֹם קִנּוּ, לְהַנְצִל מִכַּף רָע - ובונה בתים
 ומגדלים גבוהים, להנצל בהם מפני אויביו.
י. יַעֲצֵת בְּשֵׁת לְבֵיתְךָ - יעצת עיצה, (לגזול ממוון זרים)
 שתגרום רעה לביתך,
קִצּוֹת עַמִּים רַבִּים - הכרתת עמים רבים,
וְחוֹטֵא נַפְשֶׁךָ - ובכך, חטאה נפשך.
יא. כִּי אָבֹן מְקִיר תִּזְעַק, וְכַפִּיס מַעַץ יַעֲנֶנָּה - כי
 האבן, וחתיתכות העץ, שבנית מהם את ביתך,
 צועקות כביכול אחת לשניה, שגזולות הן. (ו"ל,
 גלוי ומפורסם, שרכושו - גזול הוא).
יב. הוּא בָּנָה עִיר בְּדָמִים - אוי על בבל, שבונים
 את עריהם, ע"י שרוצחים אנשים, ולוקחים את
 ממונם,
וְכוֹנֵן קָרְיָה בְּעוֹלָה - ובונים את העיר, ע"י
 עשיית עול.
יג. הֲלוֹא, הִנֵּה מֵאֵת ה' צְבָאוֹת - יבוא העונש
 עליהם,
וַיִּגְעוּ עַמִּים בְּדֵי אֵשׁ, וְלֹאֲמִים בְּדֵי רִיק -
 והלאומים בבבל, שיגעו במלחמה מול האויב,
 יגעו לריק ולא יצליחו, מפני שהאש תשרוף הכל,
יַעֲפוּ - ויתעייפו מלהציל מהאש.
יד. כִּי תִמְלֵא הָאָרֶץ, לְדַעַת אֵת כְּבוֹד ה' כְּפִמִּים
יִכְסּוּ עַל יָם - כשינקום ה' את נקמתו בבבל,
 תמלא הארץ בדעת ה', כמו הים, שהמים,
 מכסים וממלאים אותו.
 (ים - מקום כינוס המים ; " ...וְלִמְקוֹה הַיָּם קָרָא יָמִים... ")
טו. הוּא מִשְׁקָה רָעָהוּ - הווי על נ"י, שהיה משקה
 את המלכים שתחתיו יין, לבזותם ולהשפילם
 בשכרותם,
מִסִּפַּח חֲמֵתְךָ, וְאֵף שֶׁכַר - אוסף אותם אליו
 בכעסו עליהם, ואף משכר אותם בעל כורחם,
לְמַעַן הַבִּיט עַל מְעוֹרֵיהֶם - וכל זה עושה כדי
 להביט בהם בגלוי ערותם ובבזיונם.
טז. שְׁבַעַת קָלוֹן מִכְּבוֹד - נפשך, שבעה יותר
 מבזיון המלכים, מאשר מהכבוד שנצחונך
 עליהם,
שְׁתֵּה גַם אֶתְּהָ וְהִעֲרַל - לכן, גם אתה תשתה
 מיין התרעלה, ותתבזה,

וַיִּתְפַּצְצוּ הַרְרֵי עַד, שְׁחוּ גִבְעוֹת עוֹלָם - הַתְּפוּצָצוּ (נִשְׁבְּרוּ), וְהוֹשְׁפְלוּ, מַלְכֵי הָעַמִּים הַחֹזְקִים שְׂבָאִי, שֶׁנִּמְשְׁלוּ לַהֲרִים וּגְבֻעוֹת הָעוֹמְדִים מֵעוֹלָם, הַלֵּיכוֹת עוֹלָם לוֹ - וּמֵעוֹלָם בִּיד ה', הַהֲנַהֲגָה לְהַשְׁפִּיל וּלְרוֹמֵם מַלְכוּיּוֹת.

ז. תַּחַת אָנוּ - בַּעֲבוּר עֲבִירוֹת בְּנִי, רְאִיתִי אֱהִלִי כוֹשֵׁן - הֵבִיא עֲלֵיהֶם, אֶת אֱהִלֵי כוֹשֵׁן רִשְׁעֵתִים - שִׁימְשְׁלוּ בָהֶם, (שׁוֹפְטִים פֶּרֶק ג'), יִרְגְּזוּן - וְכִשְׁמוֹשִׁיעַם, רוֹעֲדִים מִלִּפְנֵי, יִרְעִיעוֹת אֶרֶץ מִדְּיָן - יִרְעִיעוֹת אֱהִלֵי מִדְּיָן שֶׁמְשְׁלוּ בְּיִשְׂרָאֵל. (בִּימֵי גִדְעוֹן, שֶׁהֲרִגוּ מִדְּיָן אִישׁ אֶת רַעְוָה מְרֹוב בְּהֵלָה)

ח. הַבְּנֵהָרִים חָרָה ה', אִם בְּנֵהָרִים אֶפְסָה - וְכִי בְּנֵהָרֹת חָרָה אֵף ה', שֶׁהַחֲרִיב אוֹתָם מִפְּנֵי בְּנִי !? (כִּשְׁעִבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן),

א. אִם בְּיָם עֲבָרְתָּךְ - וְכִי עַל הַיָּם (יָם סוּף) כַּעֲסַת !? כִּי תִרְכַּב עַל סוּסֶיךָ מִרְכַּבְתֶּיךָ יְשׁוּעָה - כֹּאֲשֶׁר רִכַּבְתָּ כִּבְיִיכוֹל, עַל סוּסֶיךָ, וּבְמִרְכַּבוֹתֶיךָ הַבָּאֵת לָנוּ אֶת הַיְשׁוּעָה. (וּבַעֲבוּר תְּשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל, עֲשִׂית כָּל זֹאת).

ט. עָרִיָה - גִּילִיתַי תַּעֲוֹר - וְעוֹרֶרְתִּי, קִשְׁתְּךָ - אֶת חוּזְקְךָ, לְלַחֹם נֶגַד מַלְכֵי כְּנָעַן, שְׁבַעוֹת מִטּוֹת אִמֹר - וּבִכְךָ, קִיַּיֵּמַת אֶת הַשְּׁבוּעָה שֶׁאִמַּרְתָּ לְשִׁבְטִים, סָלָה - וְעוֹמְדַת הִיא לְעוֹלָם, נְהָרוֹת תִּבְקַע אֶרֶץ - וּבִקְעַת מֵהָאֶרֶץ נֵהָרוֹת, לְהַשְׁקוֹת אֶת בְּנִי בַּמַּדְבָּר.

י. רְאוּךָ יְחִילוּ הָרִים - רְאוּ הַהֲרִים אֶת כְּבוֹד ה', וּפְחָדוֹ מִפְּנִיךָ, זָרַם מֵיָם עֲבָר - זָרַם מִי הַיַּרְדֵּן, עֲבַר עַד יָם הַמֶּלֶח, וַיִּבֶשׂ הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי בְּנִי, נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ - מִי הַתְּהוֹם נָתַנּוּ אֶת קוֹלָם, (כִּשְׁנִבְקָעוּ מִי הַיַּרְדֵּן)

יא. רֹם יִדְּיָהוּ נִשְׂא - רוֹמְמוֹת יָד ה' נִישָׂא לְמַעְלָה, וְהַכִּירוּ כוֹלָם בְּנִפְלְאוֹת ה'.

יב. שְׁמֵשׁ יָרַח עֲמַד זְבֻלָה - הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ עֲמַדוֹ בְּמִקְוָמָם, (זְבֻל - מִדְּוָר, בֵּית) בְּמִלְחַמַת יְהוֹשֻׁעַ עִם 5 מַלְכֵי הָאֲמֹרִי (וַיִּזְדַּם הַשֶּׁמֶשׁ וַיָּרַח עֲמַד... יְהוֹשֻׁעַ י' יג')

יג. לְאוֹר חֲצִיף יִהְלְכוּ, לְנִגְהַ בְּרַק חֲנִיתְךָ - לְאוֹר חִיצֵי ה', וּלְאוֹר הַבְּרַק שֶׁל הַחֲנִית, הִלְכוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִלְחַמָתָם. (ר"ל, שֶׁנִּצְחָו בְּכּוּחַ ה').

א. תִּפְלָה לְחִבְקוּק הַנְּבִיא, עַל שְׁגִינוֹת - תִּפְלָה שֶׁהַתְּפִלָּל חִבְקוּק הַנְּבִיא, עַל חֲטָאֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁעָשׂוּ בְּשִׁגְגָה.

ב. ה', שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ - שִׁמְעַתִּי אֶת הַנְּבוּאָה שֶׁשִּׁמְעַתָּ לִּי, עַל אוֹרֶךְ הַגְּלוּת, יִרְאֵתִי - וִירְאֵתִי מִכְּךָ מְאוֹד, ה', פְּעַלְךָ - אֶת פְּעַלְךָ, אֶת בְּנִי, בְּקָרֵב שָׁנִים חִיָּהוּ - שְׁמוֹר עַל חֵיי בְּנִי, בְּשָׁנוֹת גְּלוּתָם, בְּקָרֵב שָׁנִים תּוֹדִיעַ - עַל שָׁנוֹת הַגְּלוּת, תּוֹדִיעַ, בְּרִגְזוֹ, רַחֵם תִּזְכּוֹר - שֶׁאֵף בְּזִמְנֵי הַרוֹגֵז עַל יִשְׂרָאֵל, תִּזְכּוֹר לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וְלֹא יִכְלּוּ לִגְמֹרֵי.

ג. אֱלוֹהֵי מִתִּימָן יְבוֹא - ה' בֹּא לְתַת לְיִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה, מֵהַר שַׁעִיר, וְקִדּוּשׁ - וְה', שֶׁהוּא קִדּוּשׁ וּמוֹבְדֵל מִכָּל הָאֱלוֹהִים, מֵהַר פְּאָרָן - מֵהַר פְּאָרָן בֹּא, לְתַת לְיִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה, סָלָה - בְּחוּזְקֵי ה', שֶׁמֵּעוֹלָם, פְּסָה שְׁמַיִם הוֹדוּ - הוֹד ה' כִּיִּסָּה אֶת הַשְּׁמַיִם, (בְּמַתַּן תּוֹרָה), וְתַהֲלִתוֹ מְלָאָה הָאֶרֶץ - וְכָל יוֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ הִלְלוּ אֶת ה'.

ד. וְנִגְהַ, פְּאוֹר תִּהְיֶה - וְאוֹר עֲמוּד הָאֵשׁ הָאִיר לְיִשְׂרָאֵל, כְּאוֹר יוֹם, קְרִינִים מִיָּדוֹ לוֹ - מֵאֵת ה', נִיתַן לְיִשְׂרָאֵל חוּזְקֵי וּגְבוּרָה, וְשָׁם - בְּמַתַּן תּוֹרָה, חֲבִיוֹן עָזוֹ - נָתַן לְיִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה (שֶׁהִיא עוֹז לְיִשְׂרָאֵל) שֶׁהִיְתָה חֲבוּיָה וְנִסְתַּרְתָּ אֲצִלּוֹ. (אֲצִלּוֹ ה').

ה. לְפָנָיו - מֵאֵת ה', יִלְךְ דָּבָר - הוֹלֵךְ הַדְּבָר, לְהַכּוֹת אֶת הָעַמִּים, וַיִּצָּא רֶשֶׁף - וַיּוֹצֵאֵם, מִלְּאֲכִים מוֹזִיקִים לְהַכּוֹת אֶת הָעַמִּים, לְרַגְלָיו - בְּגִלְלַת ה', מִפְּנֵי ה'. (כְּמוֹ: "וַיִּבְרַךְ ה' אוֹתְךָ לְרַגְלֶיךָ")

ו. עֲמַד - ה', וַיִּמְדַּד אֶרֶץ - וּמִדַּד אֶת אִי, לְחִלְקָה לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל, רְאָה - אֶת הָעַמִּים שְׂבָאִי, וַיִּתֵּר גּוֹיִם - וְהַקְפִּיץ אֶת הָעַמִּים מִתּוֹכָהּ, (כְּמוֹ: " לְנִתַּר בְּהֵן עַל הָאֶרֶץ"; וַיִּקְרָא יְד' כֹּא'),

צָלְלוּ שְׁפָתַי - רעדו שפתי מִפְּחָד, והשמיעו קול צליל ברעידתם,
יָבוֹא רִקְבֵי בְּעַצְמֵי - רקבון בא בעצמותי מרוב צער,
וְתַחֲתֵי אֲרָגָז - וארעד במקומי,
אֲשֶׁר אָנֹנִחַ - בזמן שחשבתי שישבו ישראל במנוחה בארצם,
לְיוֹם צָרָה - יבוא עליהם יום צרה, (גוג ומגוג)
לְעֹלֹת לַעֲם יְגֹדְדֵנוּ - שגוג עם גדודיו, יעלה על ישראל למלחמה.
יִז. כִּי תֵאָנֶה לֹא תִפְרָח - ובזמן ההוא, ירבו הצרות לישראל: התאנה לא תוציא פרחים, (השלב, הקודם לציץ ולפרי)
וְאִין יָבוֹל בְּגִפְנִים - ואין יבול ענבים בגפנים,
כְּחֶשׁ מַעֲשֵׂה זֵית - רזים פירות הזית, (שהזיתים, כחושים ודלים)
וְיִשְׁדְּמוֹת לֹא עֲשֵׂה אֲכָל - והשדות לא מוציאות אוכל,
גָּזַר מִמִּכְלָה צֹאן - נכרת הצאן, מהמקום שכלוא ושמור בו,
וְאִין בָּקָר בְּרִפְתִּים - ונכרת הבקר מהרפתות.
יח. וְאֲנִי בְּה' אֶעְלוֹזָה, אֲגִילָה בְּאֱלֹהֵי יִשְׁעֵי - ובכל זאת, אני, אשמח בישועה, שעתיד לעשות ה' לישראל.
יט. אֲלוֹקִים ה' חֵילִי - ה', הוא הנותן לישראל את כוחם,
וְיִשָּׁם רַגְלֵי כְּאֵילֹת - ונותן את רגליהם, קלות וממהרות כְּאֵילֹת, לרדוף אחר אויביהם,
וְעַל בְּמוֹתַי יִדְרֹכֵנִי - וידריך אותי כשארדוף אחר אויבי על ההרים הגבוהים,
לְמַנְצָח בְּנִגְיֹתַי - ותפילה זו ניתנה, למנצח בשיר בנגינותי.

יב. בָּזַעַם, תִּצְעַד אֲרָץ - ה' כבייכול, צעד בא"י ככעס, לגרש את עמי כנען,
בְּאֲף, תִּדְּוֹשׁ גּוֹיִם - ובכעס, דש ורמס את העמים.
יג. יִצְאֵת לִישָׁע עַמְךָ - יצאת להושיע את עמך,
לִישָׁע אֶת מְשִׁיחְךָ - להושיע את מלכי יהודה, שמשחת למלוכה,
מִחֲצַת רֹאשׁ מִבֵּית רְשָׁע - מחצת ורוצצת, את ראשי אויבי ישראל הרשעים,
עֲרוֹת - והרסת והחרבת אותם, עד שנתגלו,
יְסוּד עַד צְוֹאֵר - יסוד בתיהם ועד ראשיהם, (את כל חוזק האומות מחצת, מהיסוד ועד הצואר),
סָלָה - לעולם.
יד. נִקְבַּת בְּמַטְיו - נִקְבַּת (עשית חור - השמדת) את שריו,
רֹאשׁ פְּרָזִיו - את ראשי ערי הפרזות,
יִסְעֲרוּ לְהַפְּיִצְנִי - שהיו באים על ישראל בחוזק, כרוח סערה, להפיצם בגלות,
עֲלִיצְתָם - ובשמחה היו,
כְּמוֹ לֶאֱכֹל עֲנִי בְּמִסְתָּר - כאשר היו יכולים, לאכול את העני (את ישראל), במקום מסתור, (כשאין לישראל מושיע ומגן).
טו. דְרֹכְתָ בַיָּם סוּסֶיךָ - דרכת בים סוף, עם סוסיך נגד מצרים, (סוסי ה' - כנגד סוסי ומרכבות מצרים)
חֲמַר מַיִם רַבִּים - וערימה, (כמו שאמר במכת הצפרדע: "ויצברו אותם חמרים חמרים") עשית מהמים הרבים.
טז. שְׁמַעְתִּי - שמעתי בנבואה, על הצרות העומדות לבוא על ישראל בזמן גוג ומגוג,
וְתִרְגַּז בְּטָנִי - ורעדה מחרדה בטני,
לְקוֹל - מהקול ששמעתי בנבואה,